

Iskusan ribar.

Treći Potez.

Prvi Potez raskrinkanu bolest kroz znak u ruci. Od mjesta do mjesta nepogrešivo su se otkrivali uzroci ljudske bijede, praćeni nježnim riječima, "Isus Krist te čini zdravim." Ali nakon ovog istinskog znaka uslijedilo je rašireno tjelesno lažno predstavljanje.

Drugi Potez donio razlučivanje samih misli srca. Ovo je jasno očitovanje nepromjenjive Kristove moći i ispunjenje Hebrejima 13:8,

"*Isus Krist jučer i danas isti je - i uvijek.*" I ovo je opomašano, ali niti jedan od imitatora ne bi riskirao cijeli svoj ugled na tome kao što je to učinio Brata Branham. Jednom mi je rekao, "*Brate Pearry, ako ti ikada kažem 'tako govori Gospodin' i ne dogodi se točno kako sam ti rekao, nemoj mi više nikada vjerovati, jer tada ču se uvući u to i to više neće biti Bog. Ako Bog to kaže, Bog će to učiniti.*"

Mnogi drugi su očitovali ono što nazivaju "*darovima razlučivanja*", no uvijek je postojala ta granica pogreške. Osobno sam poznavao muškarce koji su imali velike darove razlučivanja, ali povremeno bi bili u zabludi i uzrokovali bi veliku tugu u životima drugih, često veliku tragediju kada bi ljudima govorili stvari u zabludi. Ovo je bio izvor zabune za ove Božje ljudi. Kada su pitali Brata Branhamu o tome, on je rekao, "*Ako postoji ikakva granica pogreške u tome, ostavite to na miru.*" Rekao je to jer je bolje suzdržati se od riječi nego nekome reći krivo i učiniti mu nepopravljivu štetu.

Andeo Božji obećao je Bratu Branhamu da će biti tri "vuče". Brata Branham nam je dao jamstvo da Treći Potez neće biti opomašano. Sada, iz njegovih vlastitih riječi možemo naučiti više o ovoj posljednjoj velikoj fazi njegove službe.

Na putu za Britansku Kolumbiju nalazi se niz planina sa sedam vrhova, na koje je Bog ukazao Bratu Branhamu, pokazujući mu da su to "njegov" planinski lanac. Oni sriču sedam slova svakog dijela njegova imena, pričaju njegovu životnu priču i svjedoče o tri "vuče" u njegovoј službi. Prvi i najniži vrh predstavlja njegove dječačke vizije, za koje je većina ljudi rekla da su od đavla. Sljedeći vrh, malo viši, govori o njegovom obraćenju. Najvažnija su, međutim, tri najviša vrha koji govore o tri "vuče". Najviši od njih, koji se uzdiže daleko iznad ostalih i masivniji je, naravno, nijemo svjedočanstvo Treći Potez. Jednog dana dok smo stajali i gledali u te vrhove, rekao mi je, "Brate Pearry, mi smo gore na ramenu te treći planine - Treći Potez." Dakle, vidite, ja znam da je prema njegovim vlastitim riječima Treći Potez nastajalo prije nego što nas je napustio.

Brata Branham govorio je o Treći Potez u propovijedi pod naslovom "Odvrati pogled do Isus" kada je rekao ove riječi:

Sada, zapamtite, nikada neće biti imitacije toga, jer to ne može biti. Ne može biti. Sada to postoji, i upozoren sam na ovo... da uskoro - baš u ovo doba sada - upravo se dogodilo, tako da bi moglo identificirati svoju prisutnost među vama. Vidjeti? Ali neće se koristiti na sjajan način dok se ovo vijeće ne počne stezati. I kada se dogodi, kada se to dogodi... Pentekostalci i tako dalje mogu gotovo oponašati sve što se može učiniti, ali kada dođe to vrijeme, kada dođe do stiska, tada ćete vidjeti ono što ste vidjeli privremeno, da se manifestira u punini svoje moći. Vidite...?... vidite?

Sada, moram nastaviti s evangelizacijom, baš kao što sam prvi bio zadužen; moram nastaviti. Dakle, vi ste imali Riječ, i znate što tražiti, kako stajati. Moram nastaviti evangelizirati. I prijatelji moji, ostanite mirni i samo nastavite dalje, jer se čas približava brzo (Vidite?), kada će se nešto učiniti.

Sada, možda ćete vidjeti neke male čudne stvari koje se događaju od mene, ništa grešno, ne mislim na to, ali mislim nešto čudno u odnosu na uobičajeni trend, jer ono do čega sam sada stigao u ministarstvu, spuštam se, promatrajući to mjesto i čekajući vrijeme da ga iskoristim. Ali će se koristiti. I svatko zna da sa sigurnošću kao što je prvi identificiran, tako je i drugi identificiran; i ako dobro razmislite, vi koji ste duhovni (kao što je Biblija rekla, "Evo za onoga koji ima mudrost.") treći je pravilno identificiran. Vidjeti? Znamo gdje je. Dakle, treći potez je ovdje.

Toliko je sveto da o njemu ne smijem previše govoriti, kao što mi je rekao na početku. Rekao je, "Ovo, ne govari ništa o tome." Sjećate li se toga prije mnogo godina? To govari samo za sebe. Vidjeti? Ali za... Pokušao sam objasniti ostale, i pogriješio sam. Ovo će biti ono što, po mom mišljenju (Ne kažem da mi Gospodin ovo govari.) - ovo će biti stvar koja će pokrenuti zanosnu vjeru za odlazak. Vidite, vidite? E sad, i to... Moram ležati u tišini samo neko vrijeme.

Sada, zapamtite (i tko sluša ovu vrpcu) mogli biste odmah vidjeti takvu promjenu u mojoj službi, smanjenje... Ne podizanje, smanjenje... Sada smo u pravom trenutku, i to - ne može dalje. Moramo pričekati ovdje samo minutu dok se ovo ne dogodi ovdje kako bismo to sustigli, a onda dolazi vrijeme. Ali temeljito je identificirano.

On nastavlja...

A sada, o osobama poput nas, bit ćemo potpuno isključeni iz svega toga. Upravo tako, jer oni to neće moći. Zateže se; i onda kada dođe to vrijeme, i tisak dođe na mjesto gdje ste pritisnuti van, onda gledaj (ono što popravljam da ti kažem za par minuta) gledaj treći potez onda. To će biti apsolutno za totalno izgubljeni, ali to--to će biti za Zaručnicu i crkvu.

Ovdje Brata Branham svojim riječima govori ljudima koji vjeruju da je on Božji prorok da "gledaju treći potez". On je rekao, "Ako ste duhovni, identificiralo se među vama." Ali ipak,

rekao je da će, ako nas napusti, ta tajna biti u njegovim grudima.

Sada, svaki put kada je Brata Branham govorio 1963., 1964. i 1965. o Treći potez, uvijek je spominjao vremena kada se očitovala 'izgovorena riječ'. Čitajući sada od Mateja 21:18-20,

18 Ujutro se vraćao u grad i ogladnje.

19 Ugleda smokvu kraj puta i priđe k njoj, ali ne nađe na njoj ništa osim lišća pa joj kaže: "Ne bilo više ploda s tebe dovijeka!" I smokva umah usahnu.

20 Vidjevši to, učenici se začude: "Kako umah smokva usahnu!"

Primijetite ovaj incident u životu i službi Isusa, koji je pogledao smokvu, poželio plod s nje, ali budući da nije bilo ploda, izgovorio je Riječ i rekao: "Nitko nikada više ne jeo s tebe!" Kako su se učenici zadivili. I Isus se, kako ovaj događaj prenosi Marko, okrenuo i rekao: "*Imajte vjeru Božju. Zaista, kažem vam, rekne li tko ovoj gori: 'Digni se i baci u more!' i u srcu svome ne posumnja, nego vjeruje da će se dogoditi to što kaže - doista, bit će mu!*" Ne poznajem mnogo ljudi na ovoj zemlji koji su prakticirali ovo Pismo. Postoje oni koji su to koristili kao vjeru, ali tko može stajati i reći da su govorili Riječ i da se dogodilo ono što su rekli? Isus je rekao da će biti. On drži svoju riječ, "Zaista, kažem vam, dok ne prođe nebo i zemlja, ne, ni jedno slovce, ni jedan potezić iz Zakona neće proći, dok se sve ne zbude." Sada ću ispričati vremena kada se ovo Pismo ispunilo u našoj generaciji.

Prvi put se dogodilo kada je Brata Branham pecao sa svojim susjedom, Bratom Banks Woodom, i njegovim Brata Bratom Lyleom Woodom. Ova dva čovjeka bili su bivši Jehovini svjedoci. Njih troje su pecali na malom mjestu zvanom Dale Hollow, u Tennesseeju. Braća Wood, u čamcu s Bratom Branhamom, razgovarali su o sestri, članici Crkve Božje, koja im je svjedočila o njihovoј potrebi za spasenjem. Prisjećali su se njezine kršćanske ljubaznosti prema njima i brat Banks je upravo rekao da bi možda jednog dana trebali otići vidjeti ovu damu i reći joj da su oboje sada spašeni i da služe Bogu.

Kada su izgovorili ove riječi, kako su ih prenijeli ti ljudi i Brata Branham, prorok je osjetio kako se Božji Duh pokreće na njemu i to je privuklo njegovu pozornost kroz Glas koji je rekao, "*Ovako govori Gospodin: U sljedećih nekoliko sati bit će uskrsnuce male životinje.*" Bio je zbumjen i počeo je razmatrati značenje ovoga. U mislima se prisjetio kako je njegov sinčić Joseph nekoliko dana prije, dok je mazio susjedovo mače, prejako stisnuo životinju i mlitavu je spustio na pod. Mislio je da će možda ovo malo mače uskrsnuti.

Nakon nekoliko sati ribolova, Brata Lyle uhvatio je malog plavoškrga koji je u potpunosti progutao mamac. Brata Lyle nije mogao izvući udicu, pa je samo držao ribicu i trzajem izvukao udicu, zajedno sa škrgama i cijelom utrobom sićušne ribe. Bacio je ribu preko strane i rekao: "*Mali, upucao si svoj posljednji obrok.*" Riba je udarila u vodu, trznula se i ostala mirno ležati. Valovi su ga postupno nanosili na obalu.

Nakon otprilike trideset minuta Brata Branham ponovno je obuzeo čudan osjećaj. Pogledao je prema drveću uz obalu i ondje se, krećući se kao u vihoru, začuo jureći vjetar. Duh Božji mu se obratio, govoreći: "*Ustan i razgovaraj s ribicom, i živjet će.*"

Brata Branham je odmah ustao na noge i povikao: "Ribo, Isus Krist ti vraća tvoj život; živite u ime Isusa Krista."

Ova dva čovjeka posvjedočila su, u prisustvu Brata Branham, da se riba, iako mrtva trideset minuta sa svim odstranjenim unutarnjim organima, prevrnula u vodi i plivala ispod čamca. Ovo je bilo prvi put da je govorio i ispunilo se ono što je rekao. Bila je to prva manifestacija izgovorene riječi.

Drugi takav incident ispričao mi je osobno Brata Branham, u prisustvu Brata Sidney Jackson i njegove supruge, u uredu Brata Branham u kolovozu 1964. Incident se dogodio dok je Brata Branham lovio vjeverice tijekom sezone 1959. godine. Kao veliki lovac na vjeverice, ubio je stotinu trideset i pet životinja godinu dana prije. Njegova omiljena bila je mala siva vjeverica iz Kentuckyja, lukava životinja koja je zahtjevala veliku vještinu za lov.

Tog dana, u 10 sati ujutro, nije bio nijednu vjevericu. Puhao je vjetar: zagrijavao dan, pa je odlučio malo odrijemati. Ispričao je da je pronašao stablo jasena s tri vilice gdje je mogao udobno sjediti na zemlji i nasloniti se na vile na drvetu. On je meditirao o stihu u Pismu, "Ako ovoj gori kažete: Digni se i baci u more..." Razmišljao je kako nikada nije propovijedao o tom tekstu, ali je mislio i kako je to u Riječi.

Upravo dok su mu te misli prolazile kroz um, Glas mu se obratio i rekao: "Što sada želiš? Reci i dobit ćeš to."

Koliko god je puta čuo taj Glas, ipak je bio iznenaden. Pogledao je uokolo, pitajući se odakle je to došlo.

Glas je ponovio: "Što sada želiš? Reci i možeš to dobiti."

Ovaj put je odgovorio, rekavši: "Pa, ja sam u lovnu na vjeverice; Volio bih imati vjeverice."

Glas je odgovorio: "Koliko vjeverica?"

Zatekao se kako razmišlja: "Pa, tri su dobar obrok", pa je odgovorio: "Volio bih imati tri vjeverice."

"U redu, gdje želiš prvu?" rekao je Glas.

Do tada je već ustao, gledajući oko sebe misleći da je u viziji. Ipak, budući da je cijeli život bio obučen prijašnjim neobičnim iskustvima, odgovorio je misleći: "Kaže reći to; Ja ću to reći." Razmišljao je kako vjeverica obično nije u stablu platane i primijetio da je takvo stablo u blizini.

"Neka vjeverica izađe na granu one platane - upravo tamo." On je rekao.

Nije imao više od toga nego je rekao ove riječi nego je tamo sjedila vjeverica. Protrljao je oči i opet mu je kroz glavu prošla misao da je ovo bila vizija, ali odlučivši slijediti stvar do kraja,

podigao je pušku, naciljao, opalio i vjeverica je pala na zemlju. Prišao je i podignuo ga. Bilo je toplo i krvavo. U sebi je rekao: "Vizije ne krvare."

Spustio je vjevericu u svoju torbu i rekao: "Hvala ti, Gospodine!" i okrenuo se da ode, kada je Glas ponovno progovorio, "Gdje će biti sljedeća vjeverica?"

Osvrnuvši se oko sebe, ugledao je drvo bagrema. Pomislio je: "Napravit ću ovaj tamo gdje znam da Bog to radi." Naglas je rekao: "Neka vjeverica dotrči na ono drvo i sjedne na vrh gdje ću mu moći pucati u očnu jabučicu."

Jedva da su riječi bile izgovorene kad je vjeverica pojurila i sjela na vrh bagrema. Opet je pucao, pogodivši vjevericu u očnu jabučicu. Prišao je, podigao vjevericu i ponovno zahvalio Gospodinu, govoreći: "Hvala ti Gospodine. Tvoja riječ je istina!"

Opet je krenuo da ode, ali ga je Glas zaustavio, rekavši: "Ali rekao si tri." "Rekao sam tri", složio se.

Ovog puta njegove su upute bile detaljnije: "Neka vjeverica prođe točno tuda, točno pokraj onih farmera koji beru kukuruz u polju, točno uz ovo stablo, točno ondje, preskoči taj gran, i sleti točno tamo, i tamo ću ga upucati." Pokazao je na mjesto.

Naravno, znate što se dogodilo. Jedva da su upute bile dane, kad je došla vjeverica, slijedeći sve njegove upute, zaustavila se točno gdje je rekao, i ponovno je njegov hitac iz puške bio pravi. Podigao je treću vjevericu i stavio je u svoju vreću.

Dok je pričao o ovom neobičnom iskustvu, prvo je sjeo na pod ispred svoje stolice, naslonjen na stolicu kao što je bio naslonjen na rašlje na drvetu. Zatim je ustao, ponašajući se kao da nišani i puca iz pištolja. Gledajući ga, pomislila sam, "Ili slušam Božjeg proroka - ili se to dogodilo, baš kao što on to priča, ili me ovaj čovjek vara." Ipak, nisam mogao smisliti razlog zašto bi me zavaravati.

Njegov nepogrešivi dar razlučivanja uhvatio mi je misao. Okrenuvši se prema meni, jednostavno je rekao: "Brata Pearry, stvarno se dogodilo."

Nekoliko dana kasnije, (14. studenog 1959. ... Ed) on i Brata Banks ručali su u skromnom malom domu roditelja sestre Hattie Wright Mosier. Tog dana bilo je nazočno jedanaest ljudi kao svjedoci sljedećeg čudesnog događaja. Sada, sestra Hattie bila je samo siromašna mala udovica, bez novca i imetka, ona i njezina dva dječaka jedva su uspijevali izrađivati za život. Bila je vrlo bogobojazna žena, vjerna crkvi sa svojim desetinama i prilozima. Žrtvovala se da bi dala Božjem djelu. Ljubeći Gospodina i Njegov narod, otvorila je svoj dom svima. Njezina sestra Edith bila je bogalj. Njezini voljeni roditelji bili su stari. Njezina dva mala sina nisu bila spašena. Bila je toliko siromašna da je Brata Branham tog dana otišao tamo kako bi vratio novčanicu od dvadeset dolara koju je dala u fond za izgradnju crkve i za koju je on zaključio da si ona ne može priuštiti da je da.

Tog su dana svi sjedili u kuhinji i radovali se stvarima Gospodnjim. Brata Branham je pričao o

događaju s vjevericama koje su bile izgovorene da postoje. Dok je završavao, komentirao je: "Kad je Abrahamu trebao ovan za žrtvu, Bog ga je osigurao. Jedino što znam je da je On još uvijek Jehova Jireh."

Kada je izgovorio ove riječi, Sestra Hattie je progovorila i rekla, "Brata Branham, to je ništa drugo nego istina."

Poput udovice u Svetom pismu koja je rekla pravu stvar u pravo vrijeme, tako je bilo i s ovom suvremenom udovicom, čija je jednostavna vjera dotakla Božju moć. Odmah je Duh Sveti došao na Brata Branhamu i rekao: "Daj joj ono što traži!"

Poslušno, Brata Branham se okrenuo prema njoj i rekao: "Gospodin mi je upravo rekao da ti dopustim da tražiš što god želiš i što god tražiš, ja ču to reći u ime Gospodnje, i On će to učiniti."

"Brata Branham," rekla je, "Što da pitam?"

Rekao je: "Ti si siromašan i živiš tamo na brdu bez novca. Možda biste to tražili. Imate malu obogaljenu sestruru, mogli biste tražiti da ona ozdravi. Evo ti majke i oca, stari i slomljeni. Mogli biste pitati za njih. Traži što želiš, a ako ti se ne stavi u krilo, onda sam lažni prorok!"

Njezina dva dječaka bila su u kutu i smijala se i cerkala.

Okrenula se sa suzama u očima i rekla: "Brata Branham, najveća želja koju imam je spasenje moja dva sina."

Okrenuo se prema njoj i rekao: "Dajem ti ih u ime Gospodina Isusa Krista."

U kutu te skromne sobice, dva dječaka koji su se smijali, kikotali, nevjerujući, bili su pogodeni Božjom silom, pali su majci u krilo i pokajali se za svoje grijeha. Njihovo pokajanje je bilo iskreno i ubrzo nakon toga su kršteni u ime Gospodina Isusa Krista. Tako im je spas bio osiguran. U crkvi su bili vjerni uz pričest i pranje nogu.

Vidiš, Bog je znao da će ona pitati za nešto vječno, ne nešto privremeno. Da je tražila ozdravljenje svoje sestre, možda to ne bi bilo dugotrajno, jer bi se mogla ponovno razboljeti. Roditelji bi se jednog dana opet približili starosti. Mogla je tražiti milijun dolara, ali novac joj je možda bio potpuno pogrešan, kao i mnogim ljudima. Ali spasenje ta dva dječaka bilo je nešto što će trajati cijelu vječnost.

Ovo je bio treći put da se očitovala izgovorena riječ. Četvrti put je bilo u listopadu 1963., dok je bio u lovnu s još nekoliko braće, u Coloradu. Bio je to kraj koji je dobro poznavao, jer je tamo više od dvadeset godina lovio i čuvao stoku. Jedno vrijeme je čak znao koliko losova ima u krdu. Jednom je stajao tako mirno da se krdo losova napasalo toliko blizu njega da je kundakom puške udario losa bika u bok. Toliko se dobro uklopio u divljinu. Takav iskaz strpljenja otkriva kakav je lovac bio. Ostali s njim uvijek su se oslanjali na njegovu mudrost i znanje o prirodi, posebno u ovom području Colorada, koje je moglo biti opasno u vrijeme

oluje.

Ovog jutra nebo je govorilo o nadolazećoj oluji, a vremenska izvješća potvrdila su da je ozbiljan poremečaj na putu. Lovci su se okupili u kolibi noć prije, a brat Branham im je savjetovao da odu sljedećeg jutra ako moraju izaći, jer bi u protivnom mogli ostati tamo zarobljeni zbog snijega. Za one koji bi ostali, pristao je ostati i pomoći im, ali im je tog jutra snažno savjetovao da ostanu blizu i krenu prema kampu na prvi znak vlage, čak i na prvu kap kiše. Znao je da bi za nekoliko minuta moglo postati toliko loše da više nikada ne bi mogli pronaći put natrag.

Uputio se sam u planinu, kao što je bio njegov običaj, s namjerom da divljač donese ostalima. Nije prošlo mnogo vremena kad je počela rominjati kiša. Imao je sa sobom sendvič koji je sjeo pojesti, misleći da će malo odgoditi povratak u slučaju da netko od ostalih bude u nevolji. U tom bi slučaju zapucali iz pištolja i on bi bolje mogao sići do njih nego da se opet mora vraćati gore. Ubrzo je oluja pojačala jer je počeo padati snijeg. Krenuo je niz planinu, žureći što je brže mogao. Otprilike četvrt milje niže, na mjestu ga je zaustavio Glas koji je rekao: "*Vrati se odakle si došao.*"

Poznavao je Glas, ali pomislio je kako bi bilo smrtno vratiti se gore sad kad je oluja počela u punom bijesu.

Glas je ponovio: "*Vrati se odakle si došao.*"

Poslušavši Glas, vratio se svojim stopama do vrha, ne znajući zašto, ali ne sumnjajući u Božje upute. Ubrzo nakon toga tlo je počelo pokrivati snijeg. Iznenada, Glas je ponovno progovorio, govoreći: "*Ja sam Bog stvaranja!*"

Podigao je pogled misleći da je to možda vjetar. Opet je Glas progovorio: "*Ja sam stvorio nebo i zemlju. Ja i dalje silne vjetrove nad morem. Ja vladam nebom i zemljom.*"

Ovaj put nije bilo greške. Skočio je i skinuo šešir u znak poštovanja. Ovo je bio Glas Božji. Glas je nastavio: "*Samo se obrati oluji i prestat će. Što god kažete, to će se i dogoditi.*" (Isus je rekao, "Reci ovoj gori, digni se i baci u more, i ne sumnjaj, i bit će učinjeno.") Brata Branham je rekao da je podigao ruke i proglašio elementima. "*Oluja, ti ćeš prestati. Sunce, ti sjaj neprekidno i normalno četiri dana, dok ne završimo lov i ne odemo odavde.*"

Dok su te riječi bile izgovorene, oluja je nestala i sunce se probilo. U roku od petnaest minuta nije bilo dokaza da je tamo ikada bila mečava. Bilo je braće u kampu koja su to opisala kao da im je prekinuto poput vode iz slavine. Bilo je ljudi koji su se vozili preko prijevoja usred oluje kada je iznenada i misteriozno prestala. Meteorološki zavod je poslao prognoze, upozoravajući sve da se sklone. Kad je prestao, svi su se pitali što se dogodilo. Četiri je dana sunce sjalo, baš kako mu je naredio. Možda nećete vjerovati - ali ja vjerujem.

Dogadjaji koji su doveli do pete manifestacije gorovne riječi započeli su još oko 1947./1948. Brata Branham je objašnjavao gospodi Malicki da je znakom u svojoj ruci dijagnosticirao da imala je mlijecnu nogu. Protestirala je da nema nijedan od simptoma, a on joj je pokazao

vibracije u svojoj ruci kad ju je uhvatio za ruku. Okrenuo se i posegnuo za rukom svoje supruge kako bi pokazao da će vibracija biti odsutna kada bolest nije prisutna. Kad je to učinio, iznenadio se i ozbiljno rekao: "Meda, nisam znao, ali imaš cistu na lijevom jajniku!"

Sestra Branham je odgovorila da se osjeća dobro i da se čini da ništa nije u redu. Kao što sada znamo, te stvari su duhovi. Nikad nije znala o tome. No, 1962. godine sestra Meda je osjetila neku nelagodu i tumor je počeo rasti u njezinoj lijevoj strani. Uslijedili su bol i otekline boka. Liječnik je potvrdio prvotnu dijagnozu. Cista se pretvorila u mali tumor pa je savjetovana operacija. Budući da su bili obitelj vjere, Branhamovi su bili odlučni čekati na Gospodina. Tumor je ipak nastavio rasti.

Godine 1963. preselili su se u Tucson iz Jeffersonvillea. Dokumentacija Sestre Branham prebačena je dobrom uglednom liječniku u Tucsonu. Do tog vremena izraslina joj je već zadavala velike patnje i bila je velika briga liječnika. Svi su znakovi upućivali na zločudnu izraslinu. Ipak, operacija je odgođena, čekajući Boga i također da dopusti obitelji da se vrati u Jeffersonville za božićne praznike 1963. godine.

Početkom studenog, brat Branham je bio u New Yorku, održavajući sastanak. Naravno da je znao koliko mu je žena bolesna i koliko je operacija neophodna. Upravo je nazvala i rekla mu da više jedva hoda i da liječnik traži hitnu operaciju. Na povratku je prenociо u Jeffersonvilleu. Trpeći zbog svoje velike samilosti prema njoj, i boraveći tamo u župnom dvoru gdje mu je Bog tako često govorio riječju i vizijom, kleknuo je pred starim otomanom u molitvi, kao što su njih dvoje često činili u prošlim vremenima. Moleći Boga da bude milostiv prema njegovoj suprudi, odjednom je postao svjestan prisutnosti Boga u sobi. Ognjeni stup je visio tamo i Glas Božji mu je zapovjedio da "Stani na svoje noge. Reci što god hoćeš i bit će točno onako kako kažeš."

Do sada već potpuno svjestan kako je trebao slijediti ovu vrstu instrukcija, ustao je i rekao: "Neka bude tako da prije nego što je doktor dotakne, tumor će nestati."

Sljedećeg dana, Sestra Branham je u pratnji Sestre Norman otišla kod liječnika na još jedan pregled. Medicinska sestra pomogla joj je da obuče bijelu halju i na stol, u pripremi za ispit. Stanje joj je bilo tako loše da se jedva mogla popeti na stol. Doktor je ušao, pogledao svoje kartone i nagnuo se da ispita veličinu oteklina. Baš kad se njegova ruka spustila da je dotakne, osjetila je hladan osjećaj smanjivanja u lijevoj strani. Zbunjeno, obratio joj se: "Ta oteklina je bila na tvojoj lijevoj strani, zar ne?"

Sestra Branham je rekla: "Da, bilo je."

Pažljivo je pretraživao, a zatim rekao: "Ne znam što se dogodilo. Znam samo da tu sada nema tumora; Nestalo je! Ne mogu to objasniti, ali nemate razloga za brigu,"

Brata Branham je nastavio put u Shreveport, Louisiana, gdje ju je sljedeći put kontaktirao telefonom. Zamolio je Billyja i Loyce da se jave s njim na dodatni telefon. Znao je što se dogodilo. Znao je da je bila kod liječnika.

Uzbuđeno se čuo njezin glas preko žice: "Oh, Bill! Znate li što se dogodilo? Znaš onaj tumor koji sam imao...?"

"Tako je, dušo," odgovorio je, "Znam što se dogodilo."

"Kako si znao?" upitala je, potpuno zbunjena.

Zatim joj je ispričao priču.

Pet puta - broj milosti. Jednom se s ribicom razgovaralo i dalo joj se života. Drugo, tri su vjeverice izgovoreno u postojanje. Treći, sestri Hattie Wright dano je vječno spasenje njezina dva sina. Četvrto, elementi su poslušali glas ovog Božjeg čovjeka, ovog proroka, Božjeg glasnika ove generacije. Peto, razgovarao je s tumorom, duhom u svojoj ženi, i nestao je točno onako kako mu je glas Božji rekao.

Sada, rekao je ovih pet stvari, a zatim je rekao, "Treći Potez je identificiran među vama. Ali vidjeli ste to samo privremeno. Kad dođe pritisak, onda gledaš; vidjet ćete ga u punoći!"

Kasnije poglavlje govori o viziji šatora koju je Bog dao Bratu Branhamu. Vidjet ćemo postoji li neka veza između ovoga, što on naziva Treći Potez, i njegove Vizije šatora. I sam je rekao da vjeruje da će to pokrenuti zanosnu vjeru i uhvatiti Zaručnicu, da bude sa Zaručnikom.

Apostol Pavao je rekao: "Evo otajstvo vam kazujem: svi doduše nećemo usnuti, ali svi ćemo se izmijeniti." Vjerujem da je ova generacija ta koja neće umrijeti, ali oni će biti promijenjeni izgovorenom riječju.

<http://www.believersnewsletter.org>

info.bnl.ministries@gmail.com